

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2026-07-03
Besvaras senast
2026-07-17

Till utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

2025/26:941 Demonstrationer i Kuba

Under 2026 har det kubanska folkets missnöje med den kommunistiska regimen exploderat i omfattning och intensitet. Efter mer än 60 år av diktatoriskt styre, ekonomiskt vanstyre och systematiskt förtryck har kubaner runt om på ön äntligen sagt ifrån på allvar. De spontana protesterna har blivit allt vanligare och mer utbredda, inte minst i huvudstaden Havanna men också i städer som Morón, Santiago de Cuba, Matanzas och i flera andra provinser. Invånarna går ut på gatorna och utför kastrullprotester (cacerolazos) nattetid, arrangerar marscher och riktar sin vrede direkt mot symboler för regimen, däribland lokala kommunistpartikontor som i vissa fall har stormats och satts i brand.

Det är uppenbart att det kubanska folket har lessnat fullständigt på regimen och det förtryck som hållit dem fångna i generation efter generation. De har fått nog av löftena som aldrig infrias, av en elit som lever i överflöd medan vanligt folk tvingas stå i timmar i kö för bristfälliga ransoner samt av ett system som krossar varje försök till frihet och individuellt ansvar. De långvariga och ofta totala strömavbrotten, som ibland sträcker sig över flera dygn i rad, den akuta bristen på mat, rent dricksvatten, mediciner och bränsle är bara de mest påtagliga symtomen på en mycket djupare kris. Kubanerna protesterar inte främst mot externa faktorer utan mot den egna regimen misslyckande, korruption och brutala kontroll över samhället. På gatorna hörs tydliga rop som "Ned med Canel!", "Frihet!" och "Ned med kommunismen!".

Regimen under Miguel Díaz-Canel svarar på detta legitima missnöje med sin väl beprövade metod: hård repression, massgripanden, hot mot demonstranter och deras familjer, systematisk övervakning samt försök att tysta alla oberoende röster. Människorättsorganisationer rapporterar om att både vuxna och minderåriga gripits, att politiska fångar hålls inspärrade under usla förhållanden och att säkerhetsstyrkorna använder allt grövre metoder för att slå ned oron. Detta är inte en tillfällig kris utan en direkt följd av ett diktatoriskt system som under lång tid har prioriterat sin egen makt framför folkets grundläggande behov och rättigheter.

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Maria Malmer Stenergard:

Avser ministern att vidta några åtgärder för att ge moraliskt och praktiskt stöd till de protesterande kubanerna och verka för ett kraftigt ökat internationellt stöd till oppositionen i landet?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch